

Sygn. akt III RC 663/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Joanna Tarnowska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. **w Głogowie**

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko S. R.

o zasądzenie alimentów

I. powództwo oddała,

II. nieuiszczone w sprawie koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 663/14

UZASADNIENIE

Powód M. R. domagał się zasądzenia od pozwanej S. R. alimentów w kwocie po 500,00 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powódka kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż wyrokiem z dnia 16 grudnia 2013 r. S. O. w. L., w sprawie o sygn. akt (...) orzekł rozwód z winy pozwanej. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18 czerwca 2014 r.

M. R. zarzucił, iż po rozwiązaniu małżeństwa jego sytuacja materialna uległa znacznemu pogorszeniu. Obecnie spłaca wszystkie zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa kredyty i inne zobowiązania. Jego wynagrodzenie nie uległo zmianie, zaś pozwana zaprzestała w partycypowaniu w spłacie wspólnych zobowiązań. Poniósł ponadto, że od dnia 27 sierpnia 2008 r. jest zatrudniony w (...) S.A.(...) na stanowisku elektromonter na powierzchni za wynagrodzeniem 2.321,14 zł miesięcznie. Na jego wyłącznym utrzymaniu pozostaje dom, który pozwana opuściła po orzeczeniu rozwodu. Znaczna wysokość wydatków skutkuje pozostawaniem pozwanego w niedostatku albowiem jego miesięczne wydatki wraz ze zobowiązaniami kredytowymi wynoszą około 1.900,00 zł, nie wliczając w to kosztów wyżywienia czy zakupu odzieży. Wobec trudnej sytuacji materialnej zmuszony jest korzystać ze wsparcia finansowego rodziny.

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 listopada 2014 r. (vide: k. 40-43 akt) pozwana S. R. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska przyznała, iż Sąd Okręgowy rozwiązując małżeństwo stron, uznał ją winną doprowadzenia do rozkładu pożycia małżeńskiego. Jednakże strony pozostawały w związku małżeńskim jedynie przez okres 2,5 roku. Od grudnia 2012 r. zaprzestały prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego. Zarzuciła, iż w tych

okolicznościach sytuacja materialna powoda wyglądała identycznie, jak obecnie wobec czego nie uległa zmianie. S. R. zarzuciła ponadto, że w trakcie sprawy rozwodowej posiadała status osoby bezrobotnej do dnia 25 kwietnia 2014 r. i pozostawała na utrzymaniu rodziców. Nie mniej, wbrew twierdzeniom powoda, zarówno w trakcie trwania ustawowej wspólności majątkowej, jak i po jej ustaniu wskutek rozwodu, partycypowała w kosztach utrzymania domu (opłacała podatek od nieruchomości), jak również regulowała raty związane ze spłatą kredytu zaciągniętego przez strony na budowę domu jednorodzinnego. Podniosła również, iż z domu, utrzymanie którego w odczuciu powoda skutkuje pogorszeniem jego sytuacji materialnej, korzysta także ojciec M. R., pozostający z nim we wspólnym gospodarstwie domowym. Zarzuciła wreszcie, iż nie jest jej znany fakt zaciągnięcia przez powoda zobowiązania kredytowego w (...) Banku, nie była stroną tej umowy i nie wie na jaki cel zostały przeznaczone pieniądze z tego kredytu.

Pozwana S. R. powołała się także na swoją trudną sytuację zawodową i materialną. Podaje, że aktualnie przebywa w Niemczech gdzie pracuje w charakterze pomocy kuchennej za wynagrodzeniem 160,00 euro miesięcznie. Nie jest w stanie osiągać większego dochodu albowiem uczestniczy w kursach języka niemieckiego, które odbywają się codziennie w godzinach od 12.30 do 16.00 i od godziny 8.30 do 13.30. W tej sytuacji pozostaje na utrzymaniu swojego konkubenta, z którym mieszka, i z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. R. i pozwana S. R. zawarli związek małżeński przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w R. w dniu 18 czerwca 2011 r. Z tego związku nie posiadają dzieci.

dowód: - odpis zupełny aktu małżeństwa stron – k. - 22 akt S. w. L. I RC

(...).

Powód M. R. w trakcie trwania małżeństwa był zatrudniony w (...) S.A. (...) na stanowisku elektromontera na powierzchni za wynagrodzeniem 2.100,00 zł miesięcznie.

W trakcie trwania związku małżeńskiego strony zaciągnęły wspólny kredyt na budowę domu jednorodzinnego w wysokości 130.000,00 zł. Miesięczna rata kredytu zaciągniętego na okres 25 lat wynosi aktualnie około 532,00 zł.

W dniu 2 kwietnia 2012 r. M. R. w porozumieniu z pozwaną zaciągnął na budowę domu pożyczkę z zakładu pracy w kwocie 50.000,00 zł. Miesięczna rata spłaty pożyczki zaciągniętej na okres 10 lat wynosi 436,68 zł.

Pozwana we wspólnym domu stron mieszkała przed wyprowadzeniem od powoda przez 4 dni.

dowód: - zaświadczenie z dnia 26.06.2014 r. – k. 10 akt,

- harmonogram spłat kredytu: (...) - 00 – k. 11 akt,

- wyjaśnienia powoda – k. 114 -115 akt, k. 116 verte – 117 akt.

Pozwana S. R. w trakcie trwania związku małżeńskiego była zatrudniona w okresie od 04.10.2011r. do 05.01.2013r. w firmie Usługi (...) na stanowisku referenta ekonomicznego, za wynagrodzeniem 1.100,00 zł netto miesięcznie. Stosunek pracy ustał z upływem okresu, na który umowa o pracę była zawarta.

Następnie od 25 stycznia 2013 r. była zarejestrowana w PUP w P. z prawem do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 02.02.2013 r. na okres 6 miesięcy. Otrzymywała zasiłek w wysokości 680,00 zł.

dowód: - świadectwo pracy z dnia 07.01.2013 r. – k. 10 akt sprawy S. w. L. –

sygn. akt (...),

- zaświadczenie z PUP w P. z dnia 01.02.2013 r. – k. 11 akt SO w

L. – sygn. akt (...),

- wyjaśnienia powódki – k. 115-116 akt, k. 117 akt.

Strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe do grudnia 2012 r.

dowód: - bezsporne.

W dniu 5 lutego 2013 r. (data stempla pocztowego) pozwana S. R. wniosła przeciwko M. R. do Sądu Okręgowego w Legnicy pozew o rozwód.

dowód: - pozew o rozwód – k. 2 akt sprawy S. w. L. – sygn. akt (...).

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2013 r., który uprawomocnił się w dniu 18 czerwca 2014 r., S. O. w. L. rozwiązał małżeństwo S. R. i M. R. przez rozwód z winy S. R..

dowód: - wyrok S. O. w. L. z dnia 16.12.2013 r. – k. 170

akt sprawy(...). W

Aktualnie powód **M. R.** ma 32 lata. Posiada wykształcenie średnie – techniczne, z zawodu jest elektromonterem. Jest zatrudniony w (...) S.A.(...) na stanowisku elektromontera na powierzchni.

W okresie od 01 września 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. osiągnął z tego tytułu średniomiesięczne wynagrodzenie w kwocie 2.302,64 zł netto (27.631,65 zł :12).

Z tytułu dodatkowych wypłat wypłaconych w powyższym okresie otrzymał średniomiesięcznie 1.186,48 zł netto (14.237,71:12). Łącznie zatem posiadał z tytułu wynagrodzenia średnio 3.489,12 zł netto miesięcznie.

Powód spłaca miesięczną ratę kredytu zaciągniętego na budowę domu w wysokości 532,00 zł oraz miesięczną ratę pożyczki z zakładu pracy w kwocie 436,68 zł. Pozwana dokłada się w połowie do obu zobowiązań. Powód spłaca również mniejsze kredyty zaciągnięte już po rozstaniu z żoną w 2013 r. na zakup sprzętu gospodarstwa domowego oraz kosiarki i piły w łącznej kwocie około 350,00 zł miesięcznie (vide: k. 15-17 akt).

M. R. mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z ojcem, utrzymującym się z emerytury w wysokości 2.200,00 zł netto miesięcznie, który w miarę możliwości dokłada się w 1/3 do kosztów utrzymania domu.

M. R. w maju 2014 r. dokonał opłaty za energię w wysokości 412,15 zł, zaś w dniu 28.10.2014 r. w kwocie 394,30 zł. W czerwcu 2014 r. zapłacił fakturę za telefon opiekującą na kwotę 88,00 zł, zaś w listopadzie 2014 r. na kwotę 97,00 zł. W lipcu 2014 r. zapłacił 70,86 zł za wywóz śmieci. We wrześniu 2014 r. uiścił z tytułu opłaty za wodę 133,14 zł.

Powód w dniu 14.11.2014 r. z tytułu 2 raty za ubezpieczenie samochodu zapłacił 355,64 zł. W dniu 28.10.2014 r. zapłacił za przyłącze gazu 2.361,85 zł, zaś w dniu 08.11.2014 r. z tego samego tytułu jeszcze kwotę 2.265,00 zł. Poniósł też koszty projektu przyłącza gazu w wysokości 676,50 zł.

Powód korzysta z finansowego wsparcia swojej matki zatrudnionej w charakterze pielęgniarki i prowadzącej wspólne gospodarstwo domowe z konkubentem.

M. R. sprzedał, już po rozstaniu z pozwaną, wchodzące w skład wspólności majątkowej dwa samochody marki: O. (...) oraz S. (...). Pierwszy samochód został sprzedany na podstawie umowy z dnia 27.12.2012 r. w porozumieniu z pozwaną za kwotę 2.800,00 zł, drugi zaś już bez wiedzy S. R. w dniu 26 maja 2013 r. za kwotę 4.200,00 zł. Za część pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży samochodu marki O. (...) powód nabył do domu płytę indukcyjną za kwotę 1.186,19 zł.

Powód w lipcu 2014 r. uzyskał bezterminowe orzeczenie o niepełnosprawności z powodu utraty, w czerwcu 2010 r., kończyny lewej dolnej. Od miesiąca czasu korzysta z nowej protezy, której koszt zakupu wyniósł 43.000,00 zł, przy czym osobisty wkład M. R. wyniósł 7.500,00 zł.

Aktualnie została zainicjowana przez powoda sprawa o podział majątku dorobkowego stron.

dowód: - zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach powoda z dnia 21.07.2014 r. – k.

9 akt,

- zaświadczenie z dnia 26.06.2014 r. – k. 10 akt,
- harmonogram spłat kredytu: (...)00 – k. 11 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 26.05.2014 r. – k. 12 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 25.06.2014 r. – k. 13 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 11.07.2014 r. – k. 14 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 14.07.2014 r. – k.15 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 14.07.2014 r. – k. 16 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 14.07.2014 r. – k. 17 akt,
- zaświadczenie o zarobkach powoda – k. 37akt, k. 38 akt,
- informacja o dochodach PIT – 11 powoda w roku 2013; 2012 i 2011, – k.

91-93 akt,

- potwierdzenie transakcji z dnia 14.11.2014 r. – k. 94 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 12.11.2014 r. – k. 95 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 08.11.2014 r. – k. 96 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 08.11.2014 r. – k. 97 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 30.10.2014 r. – k. 98 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 28.10.2014 r. – k. 99 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 28.10.2014 r. – k. 100 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 23.10.2014 r. – k. 101 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 17.09.2014 r. – k. 102 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 15.09.2014 r. – k. 103 akt,
- potwierdzenie transakcji z dnia 14.107.2014 r. – k. 104 akt,
- umowa kredytu z dnia 16.09.2013 r. – k. 105 akt,
- faktura Vat z dnia 29.12.2012 r. – k. 106 akt,

- dokument ubezpieczenia sprzętu z dnia 17.09.2013 r. – k. 107 akt,
- umowa kredytu na zakup piekarnika z dnia 17.09.2014 r. – k. 108 akt,
- warunki spłaty kredytu ratalnego z dnia 27.05.2014 r. – k. 109 akt,
- faktura VAT z dnia 03.09.2014 r. – k. 110 akt,
- umowa kupna – sprzedaży samochodu z dnia 27.12.2012 r. – k. 111 akt,
- umowa nr (...) z dnia 27.10.2014 r. – k. 112 akt,
- umowa kupna – sprzedaży samochodu z dnia 26.05.2014 r. – k. 113 akt,
- wyjaśnienia powoda – k. 114 -115 akt, k. 116 verte – 117 akt.

Pozwana **S. R.** ma 28 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest inżynierem ds. BHP.

W maju 2014 r. pozwana wyjechała po raz pierwszy za granicę w celach zarobkowych. W Niemczech pracowała przez miesiąc czasu w oparciu o umowę zlecenia, w charakterze opiekunki starszej osoby, zarobiła 1.608,00 zł brutto i 805 euro z tytułu diety. Następnie w październiku 2014 r. ponownie podjęła pracę w Niemczech w oparciu o umowę o pracę, w charakterze pomocy kuchennej, osiągnęła dochód w wysokości 154 euro. Nie korzysta z finansowej pomocy państwa niemieckiego, nie nabyła uprawnień do uzyskiwania świadczeń socjalnych.

Jednocześnie rozpoczęła kurs nauki języka, który uniemożliwia jej zatrudnienie w pełnym wymiarze godzin. Zajęcia odbywają się 5 dni w tygodniu, w godzinach od 8:30 do 13:30. Za kurs płaci 120 euro miesięcznie oraz ponosi koszty dojazdu do szkoły. Kurs nauki języka kończy się w maju 2015 r.

S. R. z tytułu sprzedaży pierwszego samochodu przez powoda otrzymała 200,00 zł. Ze sprzedaży 2 auta nie otrzymała żadnej kwoty.

Pozwana od czerwca 2014 r. mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoim obecnym parterem, na utrzymaniu którego pozostaje. Jej konkubent utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych. Pozwana systematycznie, dzięki wsparciu finansowemu swoich rodziców, partycypuje w spłacie kredytu i pożyczki zaciągniętej przez strony na cele budowlane. Ponosi także opłatę z tytułu podatku od nieruchomości, tj. domu jednorodzinnego położonego w R., przy ul. (...).

S. R. w roku 2013 osiągnęła dochód 4.441,00 zł netto.

dowód: - historia transakcji rachunku nr (...) – k. 45-54 akt i k. 60-76 akt,

- zeznanie podatkowe PIT - 37 – k. 55-56 akt,

- informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek

dochodowy – k. 57 – 58 akt,

- umowa zlecenia i załącznik do umowy zlecenia - k. 77 - 80 akt, k. 81-82

akt,

- zaproszenie do rozpoczęcia kursu z dnia 12.09.2014 r. – k. 84 akt,

- rozliczenie płacowo – wynagrodzeniowe z października 2014 r. – k. 86 akt,

- zestawienie kosztów /rozliczenie za kur językowy z dnia 07.10.2014 r. – k.

88 akt,

- polecenie przelewu z dnia 14.11.2014 r. – k. 89 akt,

- przesłuchanie pozwanej – k. 115-116 akt i k. 117 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Ustalenia faktyczne Sąd oparł na przedstawionych przez strony dokumentach, zaliczonych w poczet materiału dowodowego, na aktach sprawy rozwodowej prowadzonej przed S. O. w. L. oraz na dowodzie z przesłuchania stron.

W myśl art. 60 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.i.o) małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Przepis ten reguluje tzw. „zwykły” obowiązek alimentacyjny. Obok „zwykłego” obowiązku alimentacyjnego między rozwiedzionymi małżonkami k.r.i.o. zawiera uregulowanie tzw. rozszerzonego obowiązku pomocy materialnej pomiędzy takimi małżonkami. Mianowicie według przepisu art. 60 § 2 k.r.o. jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Z treści wskazanego powyżej przepisu wynika, że występują dwie przesłanki, od których zależne jest powstanie tzw. rozszerzonego obowiązku alimentacyjnego. Pierwszą przesłankę stanowi wyłączna wina rozkładu pożycia istniejąca po stronie małżonka, na którego ma być nałożony ten obowiązek alimentacyjny. Przesłanka ta występować będzie we wszystkich przypadkach, w których orzeczenie rozwodu następuje z winy jednego tylko małżonka. Drugą przesłanką, od której także zależne jest powstanie obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia, jest spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, nie mającego jednak cech niedostatku. Dla oceny, czy przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej występuje, przeprowadzić należy porównanie każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został w ogóle orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie. Nie są natomiast istotne ewentualne zmiany, jakie nastąpiły w położeniu materialnym małżonka niewinnego w czasie pomiędzy faktycznym rozejściem się małżonków a orzeczeniem rozwodu. Uprzywilejowanie małżonka niewinnego polega na tym, że może on żądać alimentów od małżonka winnego, chociażby nie znajdował się w niedostatku, przy czym nie oznacza to, iż ma on prawo do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz że małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, aniżeli tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb. Obowiązek alimentacyjny małżonka wyłącznie winnego nie istnieje jednakże obligatoryjnie w każdym bez wyjątku przypadku, gdy tylko spełnione są ogólne przesłanki wyraźnie określone w art. 60 § 2 k.r.i.o. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/96). Jednakże zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem, w każdym z w/w przypadków zagadnieniem wstępnym jest ustalenie czy małżonek dochodzący przed Sądem alimentów na swoją rzecz wykorzystuje w pełni swoje możliwości zarobkowe i majątkowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 lutego 2004 r., I ACa 1422/03). Przy ocenie zasadności powództwa Sąd zobowiązany jest uwzględnić także wynikającą z art. 135 § 1 k.r.i.o. ogólną przesłankę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Skutkiem bowiem orzeczenia alimentów na rzecz małżonka niewinnego nie może być sytuacja, w której nie zaspokojone zostaną co najmniej elementarne potrzeby małżonka zobowiązanego oraz ewentualnie jego nowej rodziny, w stosunku do której ma on również zobowiązania alimentacyjne. Ratio legis bowiem dyspozycji art. 60 § 2 k.r.i.o. jest poprawa sytuacji materialnej małżonka niewinnego do poziomu z okresu małżeństwa, ale nie prawo do standardu życia na

stopie wyższej, niż małżonek winny rozkładu pożycia. Przy czym jeżeli sytuacja materialna obojga byłych małżonków jest porównywalna, to przy danym charakterze roszczenia alimentacyjnego z art. 60 § 2 k.r.i.o. nie można skutecznie zarzucić naruszenia tego przepisu, jeżeli sąd uznał, że alimenty stronie powodowej od pozwanego nie przysługują (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1999 r., I CKN 1451/98). Rozwiedzionego małżonka nie można też obarczać alimentami na rzecz drugiego rozwiedzionego małżonka, w sytuacji, gdy obarczenie go takim obowiązkiem powodowałoby stan niedostatku po jego stronie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2000 r., IV CKN 1230/00).

W konsekwencji, przekładając powyższy wywód na realia niniejszej sprawy, oznacza to, że Sąd winien ocenić w pierwszej kolejności, czy doszło wskutek rozvodu do istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, czym mowa w art. 60 § 2 k.r.i.o.

Zdaniem Sądu, mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stwierdzić należy, iż wskutek rozvodu nie doszło do istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego. Bezspornym jest, iż małżeństwo stron trwało ponad 2 lata, przy czym wspólne gospodarstwo domowe strony prowadziły w okresie od 18 czerwca 2011 r. do grudnia 2012 r. Strony wspólnie korzystały z osiągniętych dochodów do momentu rozstania, czyli do grudnia 2012 r. W trakcie trwania małżeństwa to powód osiągał wyższe wynagrodzenie od pozwanej kształtujące się na poziomie 2.100,00 zł netto miesięcznie, posiadał również większą od pozwanej stabilizację zawodową, albowiem w przeciwieństwie do S. R., osiągającej wynagrodzenie w kwocie 1.100,00 zł netto miesięcznie, której umowa o pracę zawarta na czas określony wygasła w dniu 05 stycznia 2013 r., pozostawał i nadal pozostaje zatrudniony w (...) S.A. (...). Pozwana od dnia 25.01.2013 r. była zarejestrowana w PUP w P. z prawem do zasiłku dla bezrobotnych wynoszącym 680,00 zł miesięcznie, od dnia 02.02.2013 r. przez okres 6 miesięcy.

Przed faktycznym rozstaniem strony podjęły decyzję o budowie domu, w którym wspólnie mieszkały przez 4 dni. W trakcie trwania związku małżeńskiego zaciągnęli kredyt na budowę domu w wysokości 1.300,00 zł, nadto M. R. zaciągnął na ten sam cel pożyczkę w zakładzie pracy w kwocie 50.000,00 zł. Po ostatecznym zerwaniu pożycia i zaprzestania przez strony prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, pozwana w połowie partycypowała i nadal partycypuje w spłacie tychże zobowiązań.

Ustanie stosunku pracy z upływem okresu, na który umowa była zawarta spowodowała, iż pozwana S. R. straciły stałe źródło dochodów w postaci wynagrodzenia za pracę. Dopiero w maju 2014 r. wyjechała po raz pierwszy za granicę w celach zarobkowych. Pracowała przez miesiąc czasu w charakterze opiekunki osób starszych. Ponownie podjęła pracę w Niemczech w październiku 2014 r. Z tytułu wynagrodzenia otrzymuje 154 euro miesięcznie albowiem pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy z powodu podjętego kursu nauki języka niemieckiego.

Z przesłuchania obu stron wynika, że bezpośrednio przed rozводом obowiązek utrzymania rodziny spoczywał w większym zakresie na powodzie, niż pozwanej, w związku z czym trudno przyjąć, że rozwód stron pociągnął za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej M. R.. Oceny tej nie zmienia okoliczność tego rodzaju, że powód ponosi wysokie wydatki związane z pracami wykończeniowymi oraz wyposażeniem domu. Poziom tych wydatków świadczy raczej o dużych możliwościach zarobkowych i finansowych M. R., zaś poczynione nakłady na dom będą przedmiotem rozliczeń w zainicjowanej przez powoda sprawie o podział majątku dorobkowego stron.

Niezasadność roszczenia powoda wynikająca z niespełnienia przesłanek o których mowa w art. 60 § 2 k.r.i.o. aktualizuje konieczność rozważania przez Sąd, czy podstawą zasądzenia renty alimentacyjnej nie może być dyspozycja art. 60 § 1 k.r.i.o., a więc zaistnienie stanu niedostatku u małżonka niewinnego, przy uwzględnieniu przesłanek: usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić należy, iż żadna z powyżej wskazanych przesłanek nie jest zrealizowana. Zarówno bowiem powód nie pozostaje w stanie niedostatku (z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymuje średniomiesięcznie kwotę 3.489,12 zł netto), jak i możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej, przy uwzględnieniu stosunkowo niedawno podjętego zatrudnienia, osiągniętych dochodów i poziomu wydatków w Niemczech, nie pozwalają na zasądzenie od niej alimentów na rzecz byłego męża. Z ustaleń

Sądu wynika, iż miesięczny dochód netto pozwanej wynosi obecnie około 154,00 euro z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz, że pozostaje ona na utrzymaniu swojego konkubenta.

Reasumując, z uwagi na poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz przedstawione wyżej rozważania, Sąd uznał, iż nie ma podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda, w obecnych realiach sprawy, alimentów na podstawie art. 60 § 2 k.r.i.o.

Trudno też uznać, iż powód znajduje się w stanie niedostatku, chociaż niewątpliwie sytuacja finansowa w jakiej się obecnie znajduje z uwagi na konieczność spłat rat kredytu i wydatki związane z budową domu pozwalają mu na zaspokojenie tylko podstawowych usprawiedliwionych potrzeb. Pojęcie bowiem niedostatku nie może być rozpatrywane w sposób abstrakcyjny, lecz tylko w stosunku do możliwości majątkowych ewentualnie zobowiązanego do alimentacji małżonka (tak Sąd Najwyższy w wyrok z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 73/96). Zasądzenie zaś nawet minimalnej renty alimentacyjnej nie jest też możliwe z tego powodu, iż spowodowałoby, że to pozwana mogłaby znaleźć się z kolei w stanie niedostatku. Innymi słowy, również druga z wymienionych w art. 60 § 1 k.r.i.o. przesłanek, a więc obecne możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej, nie jest spełniona.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów Sąd oddalił powództwo, orzekając jak w punkcie I sentencji wyroku.